

ΕΤΟΣ 62ον

28 Σεπτεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 39 (3200)

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός διδάσκει τους όχλους μέσα από τό πλησίον του Σίμωνα Πέτρου. Τελειώνοντας τή διδασκαλία του, προτρέπει τόν Πέτρο νά ρίξει τά δίχτυα του στά νερά τῆς Γεννησαρέτ. Ὁ Πέτρος του ἀπαντάει, ναι μέν ὅλη τή νύχτα κοπιάσαμε προσπαθώντας νά πιάσουμε ψάρια καί δέν πιάσαμε τίποτα, ὅμως ἐπειδή Ἐσύ τό ἴλες τώρα, ἐγώ θά ὑπακούσω καί θά ρίξουμε τά δίχτυα πάλι στά νερά. Καί, ὡ του θαύματος, ἔπιασαν τόσα πολλὰ ψάρια πού σκίζονταν τά δίχτυα· φώναξαν μάλιστα καί ἄλλους ψαράδες νά βοηθήσουν. Ἦταν τόσα πολλὰ τά ψάρια, πού τά πλοῖα κόντεψαν νά βυθιστοῦν. Βλέποντας τό παράδοξο θαῦμα ὁ Πέτρος, ἐκπληκτος γονατίζει μπροστά στόν Χριστό καί του ἰλέει: βγές ἀπό τό πλοῖο μου, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός. Ὅλοι εἶχαν ἐκπληγεῖ. Ὁ Χριστός τόν καθησύχασε λέγοντάς του νά μή φοβᾶται, γιατί ἀπό τώρα καί στό ἐξῆς θά ἀλιεῖται ἄνθρωπος.

Συνειδητοποιώντας τήν ἀποτυχία μας

Ἐνα σημεῖο πού πρέπει νά προσέξουμε εἶναι ἡ ὁμολογία του Πέτρου, ὅτι δέν ἔπιασε κανένα ψάρι, ἄν καί κοπιάσε ὅλη τή νύχτα. Εἶναι πολύ σημαντικό ἕνας ἄνθρωπος νά ὁμολογεῖ τήν πλήρη ἀποτυχία του στόν Θεό. Συμβαίνει ὄντως νά εἴμαστε ὅλοι ἀποτυχημένοι. Ἀκόμα κι ἄν ὅλα τά τηροῦμε καί δέν τηρήσουμε κάτι ἀπό τίς ἐντολές του Χριστοῦ, δέν τηρήσαμε τίποτα, ἴλεει ὁ λόγος του Θεοῦ (Ἰακ. 2, 10). Ποίος λοιπόν μπορεῖ νά καυχηθεῖ γιά κάτι ἀφοῦ σέ ὅλα εἶναι ἀποτυχημένος; Ἀπό αὐτό τό γεγονός φαίνεται σέ πόσο ἐξωπραγματική βάση στηρίζεται ὁποιοδήποτε συναίσθημα ὑπεροχῆς, ὑπερηφάνειας καί ἀλαζονείας μᾶς συνεπαίρνει. Εἶναι ἐπίσης πολύ τραγικό νά ἀναλογιζόμαστε ὅτι τά κοινωνικά, πολιτικά καί οἰκονομικά δεδομένα τῆς ἐποχῆς μας ἐνισχύουν μιά τέτοια ἐσφαλμένη ἐκ θεμελίων καί φαντασιώδη ἀντίληψη περί του ἑαυτοῦ μας. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔχουν τή βάση τους τά ποικίλα ψυχολογικά προβλήματα πού τα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ε' 1-11)

Ἡ ἀνταμοιβή τῆς ὑπακοῆς

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβάς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διεῶρήγηντο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωογρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

λαιπωροῦν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ γενικευμένο ἄγχος. Ἡ ἐποχὴ μας διαμορφώνει ἓναν πολιτισμὸ θυμαίων πού δελεάζονται ἀπὸ τίς ἐπιτυχίες καὶ τὰ κατορθώματά τους.

Πιστεύοντας, ἄρα, στήν ἐφ' ὅλης τῆς ὑἱῆς ἀποτυχία μας καὶ ὁμολογώντας τὴ θαρρετά καὶ μέ πλήρη ἐπίγνωση στὸν Θεό, βάζουμε τὰ θεμέλια τῆς ἐν Χριστῷ θεραπείας μας.

Πιστεύω σημαίνει ἐμπιστεύομαι

Ὁ Πέτρος ἔχει πρό ὀφθαλμῶν του τὴν ἀποτυχία του, τὴν ἀναφέρει στὸν Χριστό, κι' ἐκεῖνος τοῦ ἰλέει νὰ ξαναδοκιμάσει τὴν προσπάθεια. Ἐμπιστεύεται πλήρως τὸν Κύριο. Τοῦ ἰλέει τὸν λογισμό του, ἀλλὰ κάνει ὑπακοή στήν προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ. «Ἐπειδὴ Ἔσὺ τὸ ἴές αὐτό, ἐγὼ σέ Ἔσένα θά ὑπακούσω καὶ ὄχι στὸ μυαλό μου», μοιάζει νὰ τοῦ ἰλέει.

Εἶναι πολὺ μεγάλη πραγματικά ὑπόθεση ὁ ἄνθρωπος νὰ μάθει νὰ μὴν κάνει διάλογο μέ τὸ μυαλό του, μέ τὴ διάνοιά του. Ἀπεναντίας χρειάζεται νὰ μάθει τὸ μυαλό του νὰ πιάνει «κουβέντα» μέ τὸν Θεό. Ἐδῶ θεμελιώνεται τὸ «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ἡ προσευχὴ εἶναι ἐκείνη πού θά ἐνισχύσει αὐτὸ τὸ αἶσθημα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Θεό, πού τόσο λείπει ἀπὸ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο.

Μέ τὴν ἐξομολόγηση πάλη, ὁ πιστὸς ὁμολογεῖ τὴν ἀποτυχία του καὶ ταυτόχρονα τὴ διάθεση νὰ μετανοήσει, δηλαδή νὰ ἀλλοίξει ζωὴ. Ἀφήνει τὴν παθολογία τῆς μοναξιάς τοῦ ἀτόμου καὶ προσανατολίζεται πρὸς τὴν κοινωνία, τὴ με-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ὁ Ἰησοῦς ἐστεκότανε κοντά εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοιάρια κοντά εἰς τὴν λίμνην, ἀλλ' οἱ ψαράδες εἶχαν βγῆ καὶ ἔπλεναν τὰ δίχτυα. Ἐμπῆκε εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ πλοιάρια τὸ ὁποῖον ἀνῆκε εἰς τὸν Σίμωνα καὶ τὸν παρεκάλεσε νά ἀπομακρυνθῆ λίγο ἀπὸ τὴν ξηράν. Τότε ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τὰ πλήθη ἀπὸ τὸ πλοiάριον. Μόλις ἔπαυσε νά μιλῆ, εἶπε εἰς τὸν Σίμωνα, «Πήγαινε εἰς τὰ βαθειά καὶ ρίξτε τὰ δίχτυα σας γιὰ ψάρεμα». Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκρίθη, «Διδάσκαλε, ὄλην τὴν νύχτα ἐκοπιάσαμε χωρὶς νά πιάσωμε τίποτε. Ἄλλ' ἐπειδὴ σύ τό λές, θά ρίξω τὸ δίχτυ». Ὅταν τὸ ἔκαναν, ἔπιασαν πολλὰ ψάρια, καὶ τὸ δίχτυ τους ἄρχισε νά σκίζεται. Καὶ ἔκαναν νεύματα εἰς τοὺς συντρόφους των πού ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοiάριον, νά ἔλθουν νά τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν καὶ ἐγένισαν καὶ τὰ δύο πλοiάρια, ὥστε νά κινδυνεύουν νά βυθισθοῦν. Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἐγίνε, ἔπεσε εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε, «Φύγε ἀπ' ἐδῶ, Κύριε, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Αὐτὸ τό εἶπε διότι ἐξεπλάγη καὶ αὐτός καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του μέ τὰ ψάρια πού ἔπιασαν, ἐπίσης καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνεταῖροι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα, «Μὴ φοβᾶσαι ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θά πιάνης ἄνθρώπους». Καὶ ὅταν ἔφεραν τὰ πλοiάρια εἰς τὴν ξηράν, τὰ ἄφησαν ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τοχή στό ἐκκλησιαστικὸ γεγονός διὰ τῆς μεταλήψεως, τέλος, τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Γίνεται πρόσωπο μέσα στό Πρόσωπο καὶ διὰ τοῦ Προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ταυτόχρονα (μόνο) ἔτσι συναντιέται καὶ μέ τοὺς ἄλλους ἄνθρώπους-πρόσωπα.

Μέσα στήν Ἐκκλησίαν μαθαίνουμε νά ὁμολογοῦμε συνεχῶς τὴν ἀποτυχία μας. Ἐρχόμαστε πρὸ τῶν εὐθυνῶν μας. Φτάνει ὁ ἄνθρωπος νά ὁμολογήσει πικρά ὅτι μόνο αὐτός ὁ ἴδιος εἶναι ἄξιος γιὰ τὴν κόπωση καὶ κανεὶς ἄλλος πάνω στή γῆ, ὅπως ὁ Μέγας Ἀντώνιος (Π. Εὐδοκίμωφ).

Τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ χαροποιεῖ καὶ ταπεινώνει περισσότερο

Ἄπο τὴ στιγμή τοῦ θαύματος τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων, ὁ Πέτρος αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἁμαρτωλός, ἀνάξιος γιὰ νά συμβεῖ σέ αὐτόν ἓνα τόσο μεγάλο θαῦμα. Γι' αὐτὸ παρακαλεῖ τὸν Χριστὸ νά βγεῖ ἀπὸ τὸ πλοῖο του, ὁμολογώντας δημόσια τὴν ἁμαρτωλότητά του.

Ἔτσι, στὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, ἡ αὐξανόμενη ἐγγύτητα τῆς θείας Παρουσίας ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τὴν ὀλοένα καὶ αὐξανόμενη αἴσθηση ἀναξιοῦ ἀπέναντι στίς θεῖες δωρεές, ὅπως καὶ τὴν αὐξουσα αἴσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς του ἀπέναντι στήν ἐκπληκτικὴ καθαρότητα, δόξα καὶ ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ὅμοιογεῖ στοὺς πάντες τὴν «οὐδενία» του, ὅπως ἦνε οἱ Πατέρες, δηλαδή τὸ μηδέν του, τὸ τίποτά του, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τὸν ἀνέχεται, τοῦ δίνεται ἀκόμη καὶ σάν βρώση καὶ πόση, χαίρεται σάν μικρὸ παιδί καὶ θέλει αὐτὴ τὴ χαρὰ

28 Σεπτεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ
Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαρούχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ε΄ 1-11.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ὀκτωβρίου, Β΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16-ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στ΄ 31-36.

του νά τή μεταδώσει σέ ὄλους. Ἔτσι παρηγορεῖ, στηρίζει τοὺς ἀδελφούς του καί, ἂν χρειαστεῖ, διδάσκει καί τοὺς ἄλλους, καλοῦμενος ἀπό τόν Χριστό· γίνεται ἀλιέας ἀνθρώπων διά τῆς δωρεᾶς τῆς θείας Ἱερωσύνης, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καί στόν Πέτρο.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ὙΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Σέ μιά περίοδο πολλοῦ ἀριθμοῦ ἰδεολογικῶν, πνευματικῶν καί κοινωνικῶν συγκύσεων, ἡ λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ἐρχεται νά προσφέρει στοὺς νέους πού ποθοῦν νά διακονήσουν τήν Ἐκκλησία μέσα ἀπό τό ἔργο τῆς Κατήχησης τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων, τή δυνατότητα νά καταρτιστοῦν πρακτικά ἀλλά καί βιωματικά καί συγχρόνως νά τοὺς καταστήσει μετόχους πρωτίστως ἀνάληψης εὐθυνῶν γιά τήν ἀξιόπιστη μαρτυρία τῆς πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους πραγματοποιῶνται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β΄ ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό τῆς 7:00 ἕως 9 :30 μ.μ.

■ Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: apostoliki-diakonia@ath.forthnet.gr καί νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότητα ποιοῖ εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr